

הכוונה דהנה מה שאמר בלעם לבלק ודאי לא בלשון הכתוב בתורה אמרה דאם כן לא היה משיג בלק מה שאמר בלעם דמנין היה יודע בלק לרבו בלשון הקידוש ובלשון סתום אך משה כתב כינת המירה שהשיג בלעם בלשון זה שכתוב בתורה שיש על כל קיץ וקוץ תילי של רמזי סודות :

שם גדול הנאמר באיוב יותר ממה שנאמר

באברהם דאילו באברהם נאמר עתה ידעתי

כי ירא אלוקים אתה ובאיוב נאמר איש חס

וישר ירא אלוקים וסוד מרע. וזה תימה שנאמר

חס ושלום שאיוב היה גדול מאברהם והכתוב

אומר כי אחד קראתיו ובכל יום הזכרת זכות

אברהם בפינו ובאיוב אמרו שביקש להפוך קערה

על פיה. ולזה נראה דכלל הוא בתורתנו

הקדושה כי כל המוסיף גורע ולזה אמרו והנה

טוב מאוד זה המות שאין לי פירוש כלל ולזה

נראה כי נחזי אגן שכשהכתוב רוצה להפליא בעיב

אמר טיב מאוד ועל ארץ ישראל נאמר טובה

הארץ וזו מלמד ובהשם יתברך אשר הוא עיקר

הטוב לא נאמר רק טוב לבד כמ"ש טיב ד'

לכל ולא טוב מאוד וע"כ כי על מי שהוא טוב

בשלימות נאמר בו רק טוב ועל שאינו טוב

בשלימות נאמר בו כי טוב מאוד לומר

שהוא טוב הרבה וממילא נשמע שיש בו

קצת רעה רק שיש בו הרבה טוב ולזה

כאשר נאמר שראה השי"ת המליחות כי

הוא טוב מאוד מורה על זה שיש בו גם כן קצת

רעה וחסרון ולזה אמרו בש"ס כי הוא המות

כמאמר בחינת עולם ולא מלאתי בו חסרון רק

המות והוא ההפך הכרוך בעקב כל חי. וזהו

כוונתם גם כן כאן בהא דגדול מה שנאמר באיוב

כי הבטל עקידה כי דכל הדברים יש למאד ע"ש

התכלית ולזה סמירת זקנים בנין ע"ש התכלית

ומפרש הא דכתיב ועתה בתוך אחת כן זונה

יקרא שמך כי יש זונה האוהבת פלס הינוה ויש

אשר אינה עושה הזנות רק בשביל האהבה ולזה

לא יקרא זונה רק גבלה ולזה אמר הכתוב ועתה

בתוך אחת לכן נקרא זונה שמך עכ"ל והנה

אברהם אבינו ע"ה הי' ביטול המליחות וכל

מעשיו לא היה עושה רק בשביל יראת השם כי

ודאי שיש אדם שהוא ישרן גדול בטוב וסוג

גזל ואפילו מבין הפכו"ס ימלא כך אבל אברהם

לא היה עושה רק מיראת השם כי תמיד היה

ירא ד' על פניו וכמ"ש הכתבי האר"י ז"ל

בהא דעתה ידעתי כי ירא אלוקים אתה ולא חשבת

וכי' כי אפילו הפרשה משחיטת בנו שהוא דבר

נזעזע לא עשה רק מיראה וכיון שכל הדברים

נקראין על שם התכלית ע"כ לא היה נקרא

רק ירא ד' מה שאין כן איוב היה חס וישר

בטוב ולא מחמת יראת השם רק דברים שטובין

הי' להיפך פירש עזרי' מיראת ד' ואם כן היה

לאיוב הרבה דברים שתכליתן לא הי' יראת ד'

ולזה אמרו בש"ס אף שנאמר באיוב ירא ד'

כמו באברהם אל חסוה אותן ביחד כי גדול מ"ש

באיוב וכל המוסיף גורע כי היה באיוב הרבה

דברים שלא היה תכליתם יראת ד' לכן קראוהו

בהרבה דברים מה שאין כן באברהם כי אחד

קראתיו כי כל דבריו היה תכלית יראת השם :

פרק המזכיר את הספינה. האי גלא דמטבע

לספינתא מתחזי כי לזיתא דנורא

חיורתא ברישא וכי'. הכוונה כי היצר הרע

מכונה בשם גלא דמטבע לספינתא כמבואר בזהר

כי העולם היה מו"נה בשם הספינה כמי שאמרו

במיתא אברהם ווי לספינתא דאזיל קברניטה

וילר הרע הוא המשחית את העולם. ויש מחלוקת

בש"ס אימתי מתחיל היצר הרע איכא למאן דאמר

בשעת לידה ואיכא למאן דאמר בשעת ילידה.

והנה אמרו בש"ס למה נקרא שמו נתן לזיתא

שהיה נר דלוק על ראשו וגם אמרו כי תינוק

במע' אמו נר דלוק על ראשו ולמדן אותו כל

התורה כלה ולזה אתי שפיר שאמרו האי גלא

דמטבע לספינתא דהיינו היצר הרע מתחזי כלומר

מתראה ע"דו בבטן אמו בעת כי לזיתא דהיינו

בבטן אמו שהנר דלוק על ראשו. דנורא חיורתא

ברישא דהאי דלומדין אותו כל התורה כולה על

כרחי' היינו סודות התורה ולא גשמייתם וסחרי

תורה מכונין בשם אש לבינה וכיון שהיצר הרע

בא בשעת ילידה חזק הוא מאוד ועל זה אמר

דמחין ליה באלוותא כלומר בהשבוטה שגשבעו

ובברית שכת פמנו בהר סיני דחקיק עליה

איהי אשר איהי כלומר שאומרין לו פדאי היא

היציאה שהוציאת ממלרים בשם איהי אשר איהי

כמבואר בפ' שמות י"י פירש ששם זה נערה

על